

κίαν, ακολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου καὶ τῶν αξιωματικῶν αὐτοῦ, μὴ δεικνύων, λέγει τις τῶν παρευρεθέντων, μήτε φόβον μήτε παραχῇν, ἀλλὰ διατηρῶν τὴν γαλήνην καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν δι' ἣν διεκρίθη πάντοτε ὁ ἀληθῶς ἐκτακτός ἐκεῖνος νέος. Τὸν ὠδήγησαν εἰς τὸ φρούριον, ὅπου ἀναγνωρισθεὶς ὑπὸ τινος τῶν ἀρχαίων συμπαθητῶν του, ἐνόμισε περιττὸν νὰ κρύψῃ πλέον τὸ ὄνομά του. Ὁ πρῶτος ὅστις τὴν παρετήρησεν εἰσερχόμενον εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς, ἦτο ἡ Ἄννα Δελβίνου. « Πὰρ' ὀλίγον νὰ πάτω κατὰ γῆς ὅτε τὸν εἶδον, λέγει αὐτὴ ἐπέραςε πλησίον μου βαδίζων ταχέως, καὶ ἐπαιφίετο εἰς τὴν αὐλὴν ὡς νὰ μὴ μὲ εἶχε ποτὲ ἰδεῖ· ἀλλ' ἐγώ, ἥτις καλῶς ἐγνώριζον τὴν φυσιογνωμίαν του, δέξκρινα ἀπὸ τὸ ἀνεπαίσθητον μειδιάματά του ὅτι μὲ ἀνεγνώρισεν. »

Ἡμέρας τινὰς μετὰ τὴν σύλληψίν του, ἔγραψε πρὸς τὴν νέαν Κύρραν. Ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιστολῇ, ὡμίλει καὶ περὶ πολιτικῶν καὶ περὶ ἐρώτος, καὶ ἔλεγεν ὅτι ἐπιθεωρῶν ὅλην τὴν διαγωγὴν του, δι' ἣν μόνον ἐμέμφοτο ἑαυτὸν, δι' ἧλλειψιν φρονήσεως ἀπέδιδε δὲ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἀποστασίας εἰς τὴν μετριότητα τῆς διοικήσεως τοῦ λόρδου Ἀρδούικ, τὴν ὁποίαν ὠνόμαζε « θυλίαν μετριότητά. » Ὁ δεσμοφύλαξ εἰς ὃν ἐνεχείρισεν τὴν ἐπιστολὴν, καὶ ὅστις ὑπεσχέθη, χάρις εἰς ἀξιόλογον χρηματικὴν ἀμοιβὴν δοθεῖσαν αὐτῷ, νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὸν πρὸς ἡμᾶς ὄρον, τὴν παρέδωκεν εἰς τὸν εἰσαγγελέα. Ἀμὰ πληροφορηθεὶς τοῦτο ὁ Ροβέρτος, ἐταράχθη φοβηθεὶς μὴ ἐνέβαλεν εἰς κίνδυνον τὴν ἐρωμένην του· γνωρίζων δὲ ὅτι ἐφοβοῦντο τὸ ἀποτέλεσμα τῆς εὐγλωττίας του εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου καὶ εἰς τὴν λαϊκὴν ἐκκλησίαν, ἔγραψεν ἀμέσως εἰς τὸ ἰδιαιτέρον συμβούλιον, λέγων· « Ἰδίωξα νέαν κόρην ἀθώαν· καὶ ἂν μὲ ὑπόσχεσθε ὅτι δὲν θέλετε βλάψαι τὴν οἰκογενεὶαν αὐτῆς, θὰ συγκατανεύσω νὰ ὁμολογήσω ἑμαυτὸν ἐνοχόν, καὶ νὰ ἔλθω εἰς τὴν λαϊκὴν ἐκκλησίαν χωρὶς καὶ λέξιν νὰ προφέρω εἰς ὑπεράσπισίν μου· ἀλλ' ἂν μὲ ἀρνηθῆτε τοῦτο, εἰμαι ἀποφασισμένος νὰ ὁμιλήσω πρὸς τὸν λαόν, καὶ νὰ μεταχειρισθῶ ὅλας μου τὰς δυνάμεις μετὰ τῆς μεγαλητέρας ἐδσταθείας. » Τὴν ἐπαύριον ἐγένετο ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κύρραν ἔρευνα, κατ' ἐντολὴν τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ φήμη διεσπάρη ὅτι ὁ περιώνυμος δικηγόρος ἦτο μέτοχος τῆς συνωμοσίας. Παρὰ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ εὖρον τὰς ἐπιστολάς τοῦ Ροβέρτου, καὶ, « τότε μόνον, λέγει ὁ Ριχάρδος Κύρραν, ἔμαθεν ὁ πατὴρ τὸ ὁλέθριον πάθος τῆς θυγατρὸς του. » Ὁ Κύρραν ὠργίσθη εἰς ἄκρον διὰ σχέσιν ἣν δὲν ἐπέτρεψεν ἦτο χαρρικτήρας ἀγερῶχου καὶ σκληροῦ. Ἡ ψευδὴς θέσις εἰς ἣν ἡ ἀνακάλυψις αὐτὴ τὸν ἔθετεν ὡς δημόσιον ἄνδρα, αἱ γεννηθεῖσαι ὑποψίαι, ἡ ὑποχρέωσις εἰς ἣν εὗρεθῇ τοῦ νὰ παρῇναισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἰδιαιτέρου συμβουλίου, καὶ νὰ δικαιολογηθῇ, ὅλα συνέτρεξαν ὅπως ἐπαυξήσῃ τὴν ὀργὴν του. Ἡ ἀτυχὴς Σάρα Κύρραν ἐξώσθη τῆς πατρικῆς οἰκίας, μεθ' ὅλας τὰς ἐκείνης τοῦ εἰσαγγελέως, τοῦ κυρίου Standish O Grady, ὁ ὁποῖος ἀντὶ νὰ δευχθῇ αὐστηρὸς πρὸς τὸν πατέρα,

ἐμεσίτευσεν ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς. Ὀλίγον πρὸ τῆς δίκης τοῦ Ροβέρτου, ὁ εἰσαγγελεὺς, ἐνεργῶν τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς συνέντευξιν μετὰ τῆς νέας Κύρραν· ἀλλὰ τὴν μετεχειρίσθη, λέγει ὁ ἀδελφός αὐτῆς, μετὰ τοσαύτης γλυκύτητος καὶ ἐπιεικείας, ὥστε μετέβαλε τὴν ἐπίσημον ταύτην συνέντευξιν εἰς παρηγορητικὴν ἐπίσκεψιν. Ἀφῆκε τὴν ταλαίπωρον πλήρη εὐγνωμοσύνης, βεβαιῶν ὅτι τὴν μετεχειρίσθη μετὰ πατρικῆς στοργῆς. »

(Ἔσσεται συνέχεια.)

ΟΙΚΟΣΗΜΟΝ ΜΕΤΑΞΑ.

Τὸ παρκαθήμενον οἰκόσημον ἀνήκει τῇ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καταγομένη οἰκογενεῖᾳ Μεταξᾶ, τῇ πρὸ τετρακοσίων περίπου ἐτῶν ἀποκατασταθείσῃ ἐν Κεφαλληνίᾳ, ὅπου μέχρι σήμερον διατηρεῖ σημαντικὴν ἐπὶ ῥοήν τε καὶ περιουσίαν, καὶ ὅθεν μετέβη καὶ εἰς Ἑλλάδα. Τὸ οἰκόσημον σύγκειται ἐκ κυανοῦ θυρεοῦ ἐμπεριέχοντος ἀργυρὴν περιστρεφόμενῃ ἐπὶ ὑδρογείου σφαίρας, καὶ φέρονσαν διὰ τοῦ ῥάμφους ἀργυρῶν κλάδον ἐλαίας, τὸ δὲ στέμμα ἔχει ἐννέα ἐπιφύσεις ἀποληγούσας εἰς μαργαριτίνους σφαίρας καθὼς κόμης. Δύο γόνοι τῆς οἰκογενείας ταύτης, ἦτοι ὁ Ἀναστάσιος καὶ ὁ Ἀγγελος, συνεστράτευσαν μετὰ τοῦ Φραγκίσκου Μορσίνου εἰς Πελοπόννησον, διακριθέντες ὡς ἀρχηγοὶ σώματος Κεφαλληνίων. Κατὰ δὲ τὸ 1691 ἔτος, ἐπὶ τοῦ Δουκὸς τῆς Ἑνετίας Ε. Μορσίνου, ἔλαβον παρὰ τῆς ἐνετικῆς πολιτείας οἱ ἀδελφοὶ Ἀναστάσιος καὶ Ἀγγελος τὸν τοῦ Κόμης τίτλον, ὅστις ἀπεδόθη καὶ εἰς τοὺς κατιόντας αὐτῶν, διὰ πράξεως τῆς Ἰονίου βουλῆς κατὰ τὴν 3 Ἰουνίου 1840. Τὸν τίτλον τοῦτον ἔδωκεν ἡ Ἑνετία εἰς τὸν Ἀναστάσιον καὶ Ἀγγέλων ἐνεκα τῶν ἀξιολόγων αὐτῶν ἐν τῷ κατὰ τῆς Τουρκίας πολέμῳ στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ χρηματικῶν θυσιῶν. Ὁ ἐπαξίως δὲ τιμηθεὶς τῆς γενικῆς ἐν Ἑλλάδι πολιτογραφήσεως ἀντιστράτηγος Ἀνδρέας Μεταξᾶς, εἶναι δισέγγονος τοῦ Ἀναστασίου, ὁ δὲ γνωστός ἀγωνιστὴς Κωνσταντῖνος Μεταξᾶς δισέγγονος τοῦ Ἀγγέλου.

Υ. ΔΕΚΙΤΑΛΛΑΣ.